

РЕШЕНИЕ

№ 519

гр. Горна Оряховица, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, VI СЪСТАВ, в публично заседание на втори ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимира Ив. Николова-Петрова

при участието на секретаря Милена Гр. Димитрова
като разгледа докладваното от Красимира Ив. Николова-Петрова Гражданско дело № 20204120101987 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното :

Предявени са иски с правно основание чл.415,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д.и Л.В., чрез «БНП Париба Пърсънъл Файненс» С.А., клон България, със седалище и адрес на управление : град София, ж.к. «Младост» 4, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния си представител Д. Д., чрез процесуален представител : юрисконсулт Н.М., твърди в исковата си молба, че със съобщение по ч. гр. д. № 1677/2020 г. по описа на ГОРС, на ищеца е предоставена възможност за предявяване на иск за установяване дължимостта на вземането, обективизирано в издадената по делото заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК. Посочва, че поради това и с оглед санкцията по чл.415 ГПК, за „БНП Париба Пърсънъл Файненс" С.А. чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс" С.А., клон България, е налице правен интерес от предявяването на настоящия иск за установяване съществуването на изискуемо вземане по договор за потребителски кредит № PLUS- 12057324 в общ размер на 317.50 лв.

Твърди, че на 08.12.2015г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс" и ЮС. М. Б. е сключен договор за потребителски паричен кредит № PLUS-12057324, посредством който страните са постигнали съгласие кредиторът да отпусне на кредитополучателя заем в общ размер на 3324.00 лв., за срок от 18 месеца, обхващащ периода от подписване на договора до 20.06.2017г., съгласно погасителен план, включващ падежните дати на месечните

погасителни вноски, техният размер и размера на оставащата главница; договорено е паричният кредит да бъде изплатен на 18 броя равни месечни вноски, всяка в размер на 239.59 лв., като е посочена и общата стойност на плащанията по кредита; определен е ГПР. Твърди, че сумата, предмет на договора, е преведена по личната банкова сметка на ответника, декларирана от същия и посочена в договора за кредит. Посочва, че така, на основание на чл.3 във вр. чл.4 от договора, за ответника възниква задължението да погаси заема на 18 месечни вноски, всяка по 239.59 лева, като в чл.5 от договора е предвидено, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателят дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата - ОЛП, обявен от БНБ, плюс 10 %. Твърди, че длъжникът е преустановил плащането на вноските по кредит № PLUS-12057324 на 20.06.2017г., като към тази дата са погасени 17 месечни вноски. Заявява, че на основание чл.5 от договора, вземането на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска, която в настоящия случай е 20.06.2017г., като от тази дата вземането е станало ликвидно и изискуемо в целия му размер, за което от страна на кредитора е изпратено изрично уведомление до длъжника. Пояснява, че тъй като от длъжника не са извършвани погашения по дълга, от кредитора е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК в ГОРС за следните дължими суми по договор за потребителски паричен кредит № PLUS-12057324, както следва: 239.59 лв. - главница, 77.91 лв. - мораторна лихва за периода от 20.06.2017 г. до 16.10.2020 г., законната лихва за забава от датата на завеждане на заявлението за издаване на заповед за парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, съществува вземане по договор PLUS-12057324, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, издадена по ч. гр. д. № 1677/2020г. по описа на ГОРС, а именно: 239.59 лв. - главница, 77.91 лв. - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.06.2017 г. до 16.10.2020 г., ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК до окончателното изплащане на вземането. Моли съда в полза на ищеца да бъдат присъдени и по ч. гр. д. № 1677/2020 г. по описа на ГОРС разноски : 25.00 лв. - държавна такса, 50.00 лв. - юрисконсултско възнаграждение, както и разноските за настоящото съдебно производство - 125.00 лв. - държавна такса и 100.00 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Н.М., депозира писмена молба, с която прави искане делото да бъде разгледано в негово отсъствие. Поддържа исковата молба изцяло. Моли съда да уважи предявените икове и да му присъди направените съдебни разноски в двете съдебни производства. Излага съображения.

Ответникът ЮС. М. Б. с ЕГН *****, с адрес : село К. ул., призован чрез залепване на уведомление по реда на чл.47 от ГПК, не депозира писмен отговор.

В предоставения му срок по чл.131 от ГПК, е постъпил писмен отговор от адв. Л.А. П. от ВТАК, назначен от съда за особен представител на ответника ЮС. М. Б. на основание чл.47,ал.6 от ГПК. Особеният представител счита предявения иск за допустим, но за неоснователен. Счита претенциите на ищеца за неоснователни, поради което оспорва предявения иск по основание и по размер. Твърди на първо място, че приложеният като доказателство към делото договор не е подписан от лице, което да има такива правомощия /да сключва договори/. Счита, че договор PLUS-1205732408/12.2015г. не е породил никакви правни последици, защото в него липсва изявяването на воля от страна на кредитора, въпреки че същият е посочен като страна - кредитор. Сочи, че договорът носи подписите само на кредитополучателя и неупоменото в същия лице, чието име не се чете, като кредиторът не е изявил никъде волята си, нито лично, а подписът под договора не може да се приеме като волеизявление от страна на кредитора. Счита, че между страните по делото не е сключен договор за кредит, защото не е спазено изискването на чл.10,ал.1 от ЗПК за писмена форма, което е императивно и е за валидност на договора. Възражава, че липсата на изрично писмено волеизявление от страна на кредитора опорочава валидността на договора и същият е недействителен. Заявява, че липсата на валиден договор от своя страна означава, че за страните, посочени в този договор, не са възникнали права и задължения, т.е. „Париба Пърсънъл Файнанс“ няма договорно основание, на което да търси изпълнение от кредитополучателя. Прави извод, че между страните не е сключен валиден договор за кредит, поради което „Париба Пърсънъл Файнанс“ не би могло да претендира изпълнение на задължения по недействителен договор и в негова полза не се установява вземане в претендирания размер.

Посочва, че за вземания по договор за потребителски кредит, клауза за предсрочна изискуемост при неплащане на определени вноски, като част от основанията на иска, изрично заявено в заповедно производство по чл.410 от ГПК, предсрочната изискуемост не настъпва автоматично, а е необходимо кредиторът да е уведомил длъжника за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, и то преди подаването на заявлението по чл.410 от ГПК, което волеизявление да е достигнало до длъжника. Цитира задължителна за съдилищата съдебна практика, постановена по реда на чл.290 от ГПК - Решение № 123/09.11.2015г. по т.д. № 2561/2014г. по описа на ВКС, II.о., Решение № 114/07.09.2016 г. по т.д. № 362/2015г. по описа на ВКС, II т.о. Твърди и отправя възражение за това, че кредитът е станал предсрочно изискуем. Твърди, че на представлявания от него ответник не е било изпращано уведомление за предсрочната изискуемост на кредита, както и че същият не е получавал такова. Твърди, че ответникът никога не е бил уведомяван за предсрочната изискуемост на кредита. Оспорва твърдението на ищеца, исканата сума - предмет на договора, е предоставена на ответника, както и обстоятелството, че ответникът не е плащал редовно вноските.

Посочва също, че с изтичането на тригодишен срок се погасяват вземанията за лихви и

други периодични плащания. Твърди, че в случая е изтекъл срок повече от три години от изискуемостта на последната дължима по договора за кредит вноски, а същият представлява периодично плащане. Заявява, че е изтекъл и тригодишен срок за лихвите по него, което прави предявеното вземане погасено по давност, съгласно чл.111,б.В от ЗЗД. Моли съда предявените искове да бъдат отхвърлени.

В съдебно заседание, ответникът ЮС. М. Б., призован по реда на чл.47 от ГПК, не се явява. Особеният процесуален представител – адв. Л.П. от ВТАК, не се явява. Депозира писмено становище, с което поддържа писмения отговор. Моли съда да се произнесе с решение в този смисъл.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл.235,ал.2 от ГПК, приема за установено от фактическа страна следното :

Съдът е приел за безспорни по делото фактите, че е фактите, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., Париж, Франция рег. № 542097902, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България“, ЕИК 204915054, със седалище и адрес на управление град София, ж.к. “Младост 4”, Бизнес парк София, сграда 14, представлявано от заместник-управителя Д. Д., е депозирало на 28.10.2020г. пред ГОРС заявление по реда на чл.410 от ГПК; че е образувано ч. гр. дело № 1677/2020г., по което ГОРС е издал заповед за изпълнение на парично задължение № 285/29.10.2010г. в полза на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, против ЮС. М. Б. с ЕГН *****, с която е задължил ответника да заплати на посоченото дружество следните суми, а именно: сумата от 239,59 лв., представляващи неиздължена главница по договор за отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № PLUS-12057324 от 08.12.2015г.; сумата от 77,91 лв., представляващи мораторна лихва за времето от 20.06.2017г. до 16.10.2020г.; законната лихва върху главницата, считано от 28.10.2020г. до изплащане на вземането; сумата 25 лв. - разноски за платена държавна такса, както и сумата 50 лв. – разноски за юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство. Безспорни са и фактите, че издадената заповед за изпълнение на парично задължение е връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК

Видно от приложените по делото заверени преписи от извлечение от основно вписване в търговския и фирмен регистър към 13.03.2018г. на Париж; нотификация за презгранично сливане от канцеларията на Търговския съд в Париж до Агенция по вписванията в Р. България от март 2018г., ведно с приложено писмо от канцеларията на Търговския съд в Париж до Агенция по вписванията в Р. България, „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД има статут на „заличен търговец“ в Търговския регистър, считано от 24.04.2018г., като дружеството е преобразувано по реда на чл.265г от ТЗ чрез трансгранично вливане в едноличния собственик на капитала му „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А- Франция с номер в Търговски и фирмен регистър 542 097 902, при което съгласно чл.265о,ал.2 от ТЗ, с вписването на преобразуването се прекратява преобразуващото дружество, а правата и задълженията му преминават върху приемащото дружество.

Видно от приетите писмени доказателства : заверени преписи от договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № PLUS-12057324 от 08.12.2015г., условия по договор за кредит, извлечение по кредит PLUS-12057324, същите удостоверяват факти, че между ищеца „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.” Париж, чрез „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.”, клон България, и ответника ЮС. М. Б. с ЕГН ***** е сключен договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № PLUS-12057324 от 08.12.2015г. От процесния договор е видно, че кредиторът „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД се е задължил да предостави на кредитополучателя ЮС. М. Б. кредит за потребителски цели в размер от 3000 лв., а кредитополучателят се е задължил да върне същия на кредитора при следните условия: размер на кредита за покупка на застраховка „Защита на плащанията“ – 324 лв., общ размер на кредита – 3324 лв., такса ангажимент – 105 лв., брой погасителни вноски – 18 броя, размер на месечната погасителна вноска – 239,59 лв., обща стойност на плащанията – 4312,62 лв., ГПР – 44,77 %, лихвен процент – 33,22 %, като в договора е посочен погасителен план с първа падежна дата – 20.01.2016г., последна падежна дата – 20.06.2017г.

По делото е изготвена и приета СИЕ, видно от която на 08.12.2015г. на кредитополучателя Ю.Б. е предоставен паричен кредит в размер на 3324 лв., като сумата е усвоена еднократно от ответника на 09.12.2015г. посредством банков превод по посочената от него банкова сметка. От заключението на СИЕ се установява, че ответникът е извършил плащания по процесния договор в общ размер от 4073,03 лв. От приетата СИЕ се установява, че последното плащане по договор № PLUS-12057324 от 08.12.2015г. е извършено на 15.07.2017г., след което няма други плащания по кредита. Видно от приетата СИЕ, неплатените суми по процесния договор към датата на изготвяне на заключението са, както следва : неплатена главница в размер на 239,59 лв., лихва за забава за периода от падежа на всяко отделно вземане до 16.10.2020г. – 80,87 лв. Съдът кредитира заключението на СИЕ като обосновано, обективно и неоспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са иски с правно основание чл.415,ал.1 от ГПК във вр. чл.79,ал.1 от ЗЗД и чл.86 от ЗЗД, които са допустими. Предвид изложените по-горе данни, съдът счита, че за ищеца действително е налице правен интерес от предявяване на настоящите иски за установяване съществуването на присъдените в негова полза парични вземания със Заповед № 285/29.10.2020г. по ч. гр. дело № 1677/2020г. по описа на ГОРС, връчена на длъжника по реда на чл.47 от ГПК, като искът е предявен надлежно в срока по чл.415,ал.1 от ГПК.

Разгледани по същество, предявените иски се явяват основателни и доказани, по изложените по-долу съображения.

Въз основа на приетите писмени доказателства - договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № PLUS-12057324 от 08.12.2015г., условия по договор за кредит, извлечение по кредит PLUS-12057324, както и от заключението на приетата СИЕ, се установяват

изложените в исковата молба факти, че „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД – кредитор и ответника ЮС. М. Б. с ЕГН ***** – кредитополучател са се намирали в облигационно правоотношение, произтичащо от валидно сключен на 08.12.2015г. и действителен договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № PLUS-12057324, оторизационен код a056ee66. От цитираните по-горе писмени доказателства, както и от заключението на приетата СИЕ, безспорно се установява, че кредиторът „БНП Париба Пърсънъл Файненс” ЕАД е изпълнил задълженията си, произтичащи от сключения между него и ответника договор за потребителски паричен кредит, като е предоставил на кредитополучателя Ю.Б., който е получил по посочената от него банкова сметка сумата от 3324 лв., представляваща кредит за потребителски цели /3000 лв./ и кредит за покупка на застраховка „Защита на плащанията“. При тези факти, приетите по делото писмени доказателства и СИЕ обосновават извод, че за ответника действително е възникнало задължение, по силата на така сключения договор, с оглед писмено изразеното в процесния договор съгласие за това от ответника – кредитополучател, да върне предоставената му сума, заедно с уговорената и начислена върху главницата надбавка, представляваща печалба на кредитора /договорна лихва/ - 883,62 лв., както и такса ангажимент – 105 лв., т.е. общо сума в размер на 4312,62 лв., при условията и по начина, визирани в договора, за срок от 18 месеца, на 18 броя равни месечни погасителни вноски.

С оглед гореизложеното, съдът намира за неоснователни възраженията на особения представител – адв. Л.П. от ВТАК, за недействителност на процесния договор поради липсата на съгласие за неговото сключване, тъй като кредиторът не е изявил никъде волята си, а подписът под договора не може да се приеме като волеизявление от страна на кредитора. Съдът намира, че предявените възражения не почиват на доказателствата по делото, като договорът за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № PLUS-12057324, оторизационен код a056ee66, е подписан за кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД от посоченото в договора лице, както и от ответника Б. – в качеството му на кредитополучател, и валидността на договора произтича от това, че той носи подписите на страните по него и тези подписи не са оспорени. Оспорването на валидността на договора от страна на особения представител ответника досежно наличието на съгласие за сключването му от ищеца е необосновано. Тъй като ищецът твърди, че е обвързан от процесния договор, той не оспорва качеството на лицето, което го е подписало от негово име, и претендира суми по този договор, поради което в случая не може да се приеме, че договорът е нищожен поради липса на съгласие за сключването му от страна на кредитора. Самото позоваване на договора от страна на кредитора е достатъчно, за да се счете, че той приема извършените от негово име действия, дори и да не са налице конкретни доказателства за обема на представителна власт на лицето, което е подписало договора от негово име. Видно от данните по делото, не е наведено възражение за липса на представителна власт у лицето, подписало договора от страна на търговеца- юридическо лице, от чието име той е сключен.

Напротив, приетите по делото писмени доказателства и заключението на неоспорената от страните СИЕ, подкрепят твърденията на ищеца и обосновават извод, че е налице валидно сключен договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта. Цитираните писмени доказателства удостоверяват по делото и фактите, че договорът е сключен в писмена форма, подписан е и подписът на нито една от страните не е оспорен, ответникът е получил предоставения му от „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД“ потребителски кредит, като по посочената от ответника банкова сметка е предоставена реално и фактически сумата, отпусната от кредитора, ответникът е извършвал и плащания за погасяване на предоставения му кредит /в този смисъл е Решение № 398/18.11.2020г. по в.гр.дело № 492/2020г. по описа на ВТОС/.

Предвид изложено и въз основа на заключението на приетата СИЕ, безспорно се установява, че договорът е изпълняван и от двете страни, като след 15.07.2017г. ответникът Б. е престанал да изпълнява задължението си да внася погасителната месечна вноски за възстановяването на сумите, изтеглени по процесния кредит. От заключението на приетата по делото СИЕ, неоспорена от ответната страна, се установява, че кредитополучателят Б. е извършил плащания по процесния договор в общ размер от 4073,03 лв., с които са погасени всички лихви и разходи по кредита, както и главница в размер от 3084,41 лв., като след последното плащане по договор № PLUS-12057324 от 08.12.2015г., извършено на 15.07.2017г., няма други плащания по кредита. При тези факти, в случая се обосновава извод, че ответникът не е изпълнил изцяло задължението си да заплати на кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД пълния размер на договорените 18 броя месечни погасителни вноски, дължими по горепосочения договор, като остатъкът от неплатената главница по договора възлиза в размер от 239,59 лв. Приетите писмени доказателства и заключението на неоспорената СИЕ сочат също, че падежът на последната погасителна вноска е настъпил на 15.07.2017г., при което длъжникът е изпаднал в забава, а посоченото парично вземане за главница е ликвидно и изискуемо в пълния му размер. В тази връзка, неоснователни се явяват и възраженията на особения представител, че предсрочната изискуемост не настъпва автоматично, а е необходимо кредиторът да е уведомил длъжника за обявяване на кредита за предсрочно изискуем, и то преди подаването на заявлението по чл.410 от ГПК, което волеизявление да е достигнало до длъжника, тъй като в случая ищецът претендира вземанията на основание настъпил краен падеж, а не на основание предсрочна изискуемост.

Въз основа на приетата СИЕ се установява също, че при тези факти и съгласно чл.86 от ЗЗД кредиторът е начислил обезщетение за забава върху дължимата от ответника главница от 239,59 лв., считано за периода от падежа на всяко отделно неплатено на падежа парично вземане за главница до 16.10.2020г. – в общ размер от 77,91 лв., която според заключението на СИЕ възлиза на 80,87 лв.

Не на последно място, въпреки възложената върху него доказателствена тежест досежно установяването на тези факти, до момента на приключване на съдебното дирене по делото ответникът нито твърди, нито ангажира годни доказателства, които да удостоверяват той да

е изпълнил задължението си за заплащане на кредитора „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД на неизплатената главница в размер на 239,59 лв. по процесния договор, нито начисленото обезщетение за забава на плащанията в размер от 77,91 лв.

Предвид изложените по-горе съображения и с оглед диспозитивното начало в гражданския процес, съдът приема за безспорно установено съществуването на парични вземания на ищеца „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д. и Л.В., чрез «БНП Париба Пърсънъл Файненс» С.А., клон България, против ответника ЮС. М. Б., както следва : за сумата от 239,59 лв. - неизплатена главница по процесния договор, предявена на краен падеж /20.06.2017г./, сумата от 77,91 лв. - лихва /обезщетение/ за забава, дължима за периода от 20.06.2017г. до 20.06.2020г., както и за акцесорното вземане за законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда - 28.10.2020г. до окончателното ѝ плащане, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 285/29.10.2020г. по ч. гр. дело № 1677/2020г. по описа на ГОРС. Поради това, искът се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен изцяло така, както е предявен.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т.12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълкувателно дело № 4/2013г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл.415,ал.1 от ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство, като съобразно изхода на спора разпредели отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство. Предвид изложеното по-горе и на основание чл.78,ал.1 от ГПК, основателна се явява и следва да бъде уважена и претенцията на ищеца за присъждане на направените в настоящото съдебно производство съдебни разноски за доплатена държавна такса /125 лв./, за платено възнаграждение на вещо лице /160 лв./, за възнаграждение на особен представител на ответника /300 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение /100 лв./, общо в размер на 685 лв., както и в частта ѝ за присъждане в негова полза на сумата 25 лв., представляваща платена държавна такса, и сумата от 50 лв., представляваща разноски за платено юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство, общо 75 лв., които съдът следва да възложи в тежест на ответника, съразмерно на уважената част от исковите, т.е. изцяло.

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на **ЮС. М. Б. с ЕГН *******, с адрес : село К... ул..., **че дължи на от „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А.**, с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д. и Л.В., чрез «БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС» С.А., клон България, със седалище и адрес на управление : град София, ж.к. «Младост» 4, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния си представител Д. Д., **СУМАТА от 239,59 лв. (двеста тридесет и девет лева и**

петдесет и девет стотинки), представляваща неплатена главница по договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта, с № PLUS-12057324 от 08.12.2015г., оторизационен код a056ee66, заедно със **законната лихва върху тази сума**, считано от датата на подаване на заявлението – 28.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и **СУМАТА от 77,91 лв. (седемдесет и седем лева и деветдесет и една стотинки)**, представляваща обезщетение за забава /мораторна лихва/ за периода от 20.06.2017г. до 16.10.2020г., за които вземания е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК № 285/29.10.2020г. по ч. гр. дело № 1677/2020г. по описа на ГОРС.

ОСЪЖДА ЮС. М. Б. с ЕГН *****, с адрес : село К....ул..., **ДА ЗАПЛАТИ** на „БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС“ С.А., с адрес на управление : Франция, гр. Париж, бул. «Осман» № 1, представлявано от Л.Д. и Л.В., чрез «БНП ПАРИБА ПЪРСЪНЪЛ ФАЙНЕНС» С.А., клон България, със седалище и адрес на управление : град София, ж.к. «Младост» 4, Бизнес Парк София, сграда 14, представлявано от законния си представител Д. Д., **СУМА** в размер на **685 лв. (шестстотин осемдесет и пет лева)**, представляваща направените в исковото производство съдебни разноси за доплатена държавна такса /125 лв./, за възнаграждение на вещо лице /160 лв./, за възнаграждение на особен представител на ответника /300 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение /100 лв./, както и **СУМА** в размер на **75,00 лв. (седемдесет и пет лева)**, представляваща направените в заповедното производство по ч. гр. дело № 1677/2020г. по описа на ГОРС съдебни разноси за платена държавна такса /25,00 лв./ и за юрисконсултско възнаграждение /50,00 лв./, съразмерно на уважената част от исковите. Присъдените суми могат да бъдат платени по банкова сметка IBAN: ..., Ситибанк Европа АД, клон България.

Решението подлежи на въззивно обжалване от страните, в двуседмичен срок от връчването му, пред Великотърновски окръжен съд.

На основание чл.7,ал.2 от ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____